

**Posudek vedoucí práce na bakalářskou práci sl. Eriky Malíkové *Rodinná paměť Američanů s českými kořeny (Strážci paměti a význam jejich aktivity)*.
Praha: UK v Praze, FHS, 2010, 154 s. –**

Bakalářská práce sl. Malíkové je věnována problému tvorby rodinné paměti. Teoreticky se ukotvuje ve vlivné a perspektivní oral history. Její autorka zvolila, s ohledem na své rodinné zázemí, téma sepisování rodinných pamětí u 11 Američanů s českým původem, vesměs členů Texasko-české genealogické společnosti. Pokládá si otázku, kdo sestavuje paměti, proč a jakým způsobem tuto aktivitu vykonává, zda ho tato aktivita vede k dalšímu zájmu o vlast jeho předků a co vůbec je obsahem této paměti, zda se liší paměť mužská a ženská. Na úvod je třeba předeslat, že podkladem pro napsání takového textu byla především data z jedenácti orálněhistorických interview, vedených v angličtině, interview, které autorka realizovala se značným osobním nasazením v Texasu, a dále sepsané paměti. Vedle této techniky oral history a metody diskursivní analýzy byla uplatněna metody komparativní; vysvětlení její aplikaci by si však zasloužilo širší pozornost. Autorka měla příležitost provádět také zúčastněné pozorování v genealogické společnosti.

Vlastní výzkum byl uvozen relativně zdařilou kapitolou, která uvádí některé vlivné migrační teorie a dále přináší charakteristiku jednotlivých vystěhovaleckých vln do USA na základě kompilace z odborné literatury. Je škoda, že tato část nebyla více propojena s analýzou rodinné paměti. Textu by také prospělo, kdyby jeho autorka občas místo citátů vysvětlila závěry autorit vlastními slovy.

Výsledky vlastního výzkumu (proč paměti začaly vznikat, jak si jejich tvůrci obstarávali data, jaké významy své práci dávají, nebo co od ní očekávají, zda se jim daří podchytit mladší příbuzné a zda je tato aktivita vede k hlubšímu zájmu o české země, Moravu, Československo, Českou republiku) se pokusila kolegyně konfrontovat se závěry zakladatelů a protagonistů oral history. Větší pozornost mohla být věnována analýze moravanství respondentů, jejich výběru českých osobností, jejich představě češství, která se odráží i v tzv. českém muzeu a knihovně; jde o jakousi konzervu z poloviny 19. století. „Obsah“ rodinné paměti by pak mohl být srovnán do budoucna s obsahem paměti jiné migrace. Vlastní závěry práce jsou pak uvážlivé, s výjimkou konstatování, že: „*Tvorba rodinných pamětí je oblíbenou aktivitou Američanů českého původu ...*“; takto obecně to jistě nelze tvrdit.

Práce kol. Malíkové představuje poctivý a převážně promyšlený badatelský výkon. Je ovšem škoda, že její autorka nepředstavila ještě svou definici paměti (pojem je občas užíván nereflektovaně), vlivné koncepty teoretiků (s výjimkou Halbawchse) a že realizované rozhovory nenabídla čtenářům i v angličtině. Práci hodnotím jako **horší výbornou**.

V Praze 18. srpna 2010

doc. PhDr. Blanka Soukupová, CSc.